

KAUSIJULKKAISU 17-18

Lempiasioitani koripallossa ovat voitettujen otteluiden jälkeiset hetket oman joukkueen kanssa, tapa, jolla lajissa yhdistyy taito, tieto ja fyysikkä

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS!

sekä joukkuehenki. Sykissä olen saanut kokea kaikkia näitä sekä pelaajana että valmentajana. Tämän kauden aikana seuraan on liittynyt noin 50 uutta koripallon pelaajaa. Heistä jokainen on kauden aikana päässyt osalltamaan kokemaan tuntemaan ainakin osittain edellä mainitsemiani asioita.

Koripallossa ei tarvitse olla huipulla tai edes omistaa lisenssiä päästäkseen nauttimaan kuvaamistani asioista. Pääasia on, että pelaajalla on intoa kehittyä ja hyvä porukka ympärillä. Seuraympäristössä myös yhteisön asenne on voimavara – omaa joukkuetta isompi kokonaisuus tuo myös tukea. Toimivan seuraympäristön alle voidaan luetella lukuisia adjektiiveja, mutta kaikkien niiden toteutuminen yhtä aikaa on äärimmäisen epätodennäköistä. Siispä voidaan

keskittyä muutamaa oleelliseen: avoin, tukeva ja yhteisöllinen.

Avoin ja välitön ilmapiiri on avain pelaajan, valmentajan, vanhemman ja itse seuran kehittymiselle. Kun ei ole pelkoa saada tai antaa palautetta – kehitysehdotuksia tai läppäystä olkapäälle hyvästä duunista – on olemassa mahdollisuus kehittyä. Seuran tehtävä on luoda puitteet joukkueiden toiminnalle, mutta yhtälailla seura itse saa suunnatoman määrän tukea ihmisistä, jotka ovat valmiita auttamaan esimerkiksi silloin, kun kotisalin rikkoutuneen lattian päälle pitää asentaa uusi.

Yhteisöllisyys on seurannut Sykki ry:n teksteissä niin kauan kuin muistan – eikä turhaan. On hienoa nähdä, kuinka huikean fiiliksen SYK:n liikuntasalissa voi saada aikaan, kun nuo-

remmat ja vanhemmat juniorit, entisiä ja nykyisiä valmentajia, vanhempia ja toiminnassa aikaisemmin mukana olleita ihmisiä tulee samaan aikaan kannustamaan Sykkiä voittoon.

Kiitokset jälleen yhdestä unohtumattomasta kaudesta! 23 vuotta olen tallustanut betonibunkkeriin lähes päivittäin, enkä aio sitä ensi kaudellaan lopettaa – vaikea on löytää ympäristöä, missä vastaavaa pääsee kokemaan.

MATIAS LEHTINEN

Matias koordinoi Sykissä pienten pelaajien koko valmennusta ja vastaa mikro-poikien ja supermikrojen valmennuksesta. Hänestä parasta pienten ryhmissä on innostuneisuus koriksesta ja liikkumisesta. ”Melkein aina lapset ovat aidosti täysillä mukana. Joka kerta kun avaan mikro-poikien treenien alkusi Haagan liikuntasalin oven ulkopuolella odottaa 20 innostunutta nappisilmää odottaen pääsyä saliin. Supermikrotreenissä paras hetki on kun harjoituksen alussa kysellään hetken aikaa päivän kuulujuttuja.

PIENTEN VALMENTAJAT

KLAUS KULIKOFF

Lapset yllättävät jutuillaan erittäin usein!” Hauskinta valmentajalla on ollut kun pelaajat saavat ”vapaa-aikaa” ja keksiä itse mitä ja miten harjoittelevat tai pelaavat. ”Näillä kerroilla nähdään melkoisia suorituksia!”

Matias aloitti itse koriksen 9-vuotiaana. ”Isä vei harjoitukseen. Olen pelannut siitä lähtien eri tasoilla juniori- ja aikuissarjoissa. Tällä hetkellä yritän ehtiä käymään viikottain harrastejoukkueen harjoituksissa.” Sykissä Matias on vanha tuttu:

Seuran ensimmäinen työntekijä vuosina 2008-12. ”Sykkiin oli kiva

palata: Täällä on huipputyyppejä mukana toiminnassa ja mahtava yhteishenki.”

Matias asuu Riihimäellä, jossa isän pitävät kiireisenä 5- ja 8-vuotiaat vesselit. Valmentamisen lisäksi hän toimii ylä- ja alakouluissa sijaisena.

Klaus ja Joonatan ovat Sykki-kasvatteja ja nuoresta iästään huolimatta lähes konkari-koutseja. Tänä vuonna he saivat vastuulleen oman joukkueen. ”Minipoikia on kiva valmentaa. Heille voi opettaa paljon uutta ja he oppivat nopeasti, joten kehittymisen huomaa helposti. Poikien peli-ilo ja hyvä asenne tekivät kaudesta kokonaisuutena hienon. Hauskin hetki kauden aikana oli joukkueen omat pikkujoulut, joita vietettiin Talissa tenniksen ja pitsan merkeissä.”

JOONATAN MOTTERSHEAD

Joonatan ja Klaus ovat pelanneet Sykissä lähes koko junnuiän. Tällä hetkellä Joonatan pelaa yliopistosarjaa ja Klaus harkitsee kentille palaamista. Opiskelut vievät ison osan ajasta. Joonatan opiskelee kauppatieteitä Aalto-yliopistossa ja Klaus pyrkii valtiotieteelliseen tiedekuntaan Helsingin yliopistoon. Valmentamisen he ovat aloittaneet jo 13-14 vuotiaana. ”Pallopoikana aluksi ja vuosi vuodelta on tullut enemmän vastuuta.”

SUSAN DEMIRTAS

Susan ja Sanna valmentavat minityttöjä ja tämä on heille ensimmäinen kausi Sykissä. Minityttöryhmässä viehättää positiivinen energia ja tekemisen meininki. Susan: ”Kiva ikäluokka, jossa harjoitellaan vielä perusjuttuja, mutta katse jo vahvasti monipuolisemman joukkuepelin luomisessa.” Hienoja hetkiä ovat olleet tiukoista otteluista saavutetut voitot. Sanna: ”Oppimisen ja oivaltamisen iloa treeneissä ja peleissä on ollut erityisen mukava seurata.” Koris ei ole onneksi pelkkää treenaamista ja pelaamista. Susan: ”Monet naurut on naurettu. Varsinkin ennen jou-

lua järjestetyissä pikkujouluissa hymy oli herkässä niin valkuilla, tytöillä kuin mukana olleilla vanhemmillakin.” Sanna: ”Tytöjen kanssa jutustellaan ennen ja jälkeen treenien ja pelien. Kaikenlaisia ”salaisuuksia” on kuultu kauden aikana.”

Susan ja Sanna ovat pelanneet Pakilan Visassa junnuvuodet. Susan ei tällä hetkellä pelaa, Sanna aloitti muutama vuosi sitten koriksen uudestaan.

Sanna: ”Koripallo on aivan mahtava laji. On upeaa saada seurata innokkaiden pelaajien kehittymistä. Valmentaminen on ns omaa vapaa-aikaani ja hyvää nollausta työstä. Olen valmentanut molempia lapsiani ja se on syventänyt meidän väljämme. Valmennuksen lisäksi olen ollut seura-aktiivi monella tavalla.”

”Menin naimisiin viime lokakuussa. Uusioperheeseeni kuuluvat minun kaksi lasta (molemmat pelaavat koripalloa. Laura Sykin minityttöissä, Rene Pakilan Visan B-pojissa), miehe-

ni kaksi lasta ja meidän yhteinen lapsi (Onni 6 kk). Onnista on kasvamassa uusi koripalloilija, sen verran paljon hän on mukana valmennuksessa ja muissa koripallotouhuissa.” Sanna on ammatiltaan luokanopettaja.

Susan: ”Isoin motiivi valmentamiseen lienee se, että haluan olla opettamassa terveitä, liikunnallisia ja oikeudenmukaisia elämäntapoja ja käyttäytymismalleja lapsille ja nuorille sekä toimia positiivisena esimerkkinä ja luotettavana aikuisena heidän elämässään. Uskon esimerkin voimaan. Onhan koris myös ihan mielettömän hieno laji ja se tarjoaa hyvän alustan kasvatustyölle.”

Susan opiskelee Helsingin yliopistossa valtio-oppia kolmatta vuotta ja on sen rinnalla työskennellyt kaksi vuotta Taloudellisen Tiedotustoimiston Yrityskylä-oppimisympäristössä. ”Viime lukuvuoden 6 lk. kylässä ja nyt tämän 9 lk. kanssa. Eli lasten ja nuorten kanssa tulee tehtyä paljon töitä. Seuraava step-

pi on harjoittelu Opetushallituksen Vapaa-ajallani liikun ja penkkiurheilun.”

Uudet Sykin valkut kehuvat seuraa kilvan.

Sanna: ”Minut on otettu lämpimästi vastaan Sykin ”perheeseen”. Uutena jäsenenä kysymyksiä käytännön asioista on ollut paljon ja vastauksia olen saanut aina hyvin nopeasti. Eriytyinen kiitos Kelelle, Matiakselle ja Tompalle :) Yhteishenki seurassa on aivan mahtava!”

SANNA SINISALO

Eeva Tolonen

Eeva Tolonen valmentaa mikrotyttöjä Jenni Nummelan kanssa. ”Meidän joukkueessa parasta on yhteishenki ja treeneissä raikuva nauru! Mikrotyttöjä on ihan mahtava valmentaa myös sen vuoksi, että jokainen yrittää parhaansa ja haluaa kehittyä. Hienoin hetki tällä kaudella oli kevätkaudella koti-voitto Korsoa vastaan! Tyttöjen kehitys ja joukkueena pelaminen näkyi siinä pelissä ihan uudella tavalla.”

”Hauskin tapahtuma oli Perniön turnausreissu. Voit-

toja tuli, joukkuehenki kasvoi selvästi paljon paremmaksi, ja päästiin pelaamaan ihan uusia joukkueita vastaan sekä pitämään majoitusluokassa ihan oma disko.”

”On myös hauskaa nähdä tyttöjen kehittyvän kauden aikana ja huomata miten joukkue muuttuu oikeastikin joukkueeksi, missä tsemptataan ja kannustetaan muita.”

Eeva opiskelee tällä hetkellä pääsykokeisiin.

”Asun omillani ihan SYK:n vieressä, joten peli- ja treenimatkat ovat yleensä mukavan lyhyitä! Pelasin korista viitisen vuotta, aina 15-vuotiaaksi asti. Aloitin Sykissä, viimeisen vuoden pelasin HNMKY:n riveissä. Valmentajana tulee toinen vuosi täyteen. Ennen mikrotyttöjä valmennettiin Jennin kanssa C-tyttöjä.”

”Sykissä on parasta Sykki-henki. Yhdessä tekemäl-

lä saadaan parhaimmat tulokset, ja tämä näkyy niin vanhempien organisoimissa buffapöydissä kuin siinä että muita valmentajia voi pyytää tuuraamaan jos itsellä on jokin este treenien päälle. Aina saa myös kysyä apua.”

JENNI NUMMELA

Jenni Nummela on haagalainen oikeustieteen opiskelija. ”Tämä oli ensimmäinen vuosi, kun en itse pelannut koripalloa, mutta koris jatkui onneksi valmennuksen muodossa. Olen

aloittanut koripallon itse Sykin koriskoulussa 2005 ja pelannut Sykissä aina C-tytöksi asti, jonka jälkeen pelasin HNMKY:ssä ja viimeisen A-tyttövuoteni ja vuoden naisten II-divaria Topossa. SM-sarjaa tuli pelattua kaikissa juniiori-ikäluokissa, parhaan sijoituksen ollessa kuitenkin C-tyttöjen 4. Olen valmentanut Sykissä nyt 2 vuotta. Aloitettiin yhdessä Eevan kanssa valmentaminen ja tiimityö on toiminut hyvin.

Valmentaminen on hauska tapa jatkaa koripallon parissa ja se on palkitsevaa huomata, että pystyy viemään omaa osaamistaan eteenpäin”.

PERHE KORIS

Perhekoriksen toiminta jatkui jo neljättä vuotta lauantaiamupäivisin Haagan peruskoululla. Meno on jatkunut yhtä iloisena ja leppoisana kuin aiemmin, mutta treenikerroja on tullut aiempiin kausiin verrattuna lisää, sillä kaupunki on mahdollistanut treenaamisen myös syys- ja hiihtolomien aikana. Liekö syy kaupungin myöntämien lisävuorojen vai Lauri Markkasen aiheuttaman korisbuumin, mutta tänä vuonna osallistujia on välillä ollut ihan ruuhkaksi asti.

Treeni-into on siis ollut kova ja todistetusti treeneissä on jokainen osallistuja osan-

nut tehdä itse koreja, suurin osa myös donkata!

Uutena asiana tälle kaudelle tulivat loppuhuudot, mikä onkin hyvä ja Sykissä myös hyvin perinteinen tapa

lopettaa treenit. Koska Sykkinen huuto on suorastaan hieman kulunut tapa treenien lopettamiseksi, on meillä huudettu mm. ”Maito läikkyi lattialle!”, ”Ryhmä Hau toimintavalmi-

na” ja ”Koripallo!” -loppuhuutoja. Hauskaa on ollut ja ahkeraa porukkaa on käynyt aktiivisesti treeneissä! Oikea valmentajien dreamteam! Tästä on hyvä jatkaa taas ensi kaudella.

SUPER MIKROT

Sykin toiseksi nuorimmat, treenasivat, Matiaksen hellässä, hausassa komennossa pari kertaa viikossa keskiviikkoisin ja perjantaisin. Ryhmään olivat tervetulleita tytöt ja pojat

PALKITTAVAT

HETA TIELINEN JA FREJA HENRIKSSON

- Aktiiviset ja innokkaat liikkujat. Kannustavat muita kivasti.

pitkin vuotta, joten kokoonpano vaihteli jonkin verran. Kaiken kaikkiaan supermikroja on runsas parikymmentä.

Koripallon ja joukkueoiminnan salojen lisäksi supermi-

krot opettelevat rakastamaan liikuntaa noin ylipäänsä.

Kekseliäisyys, ketteryys, kimmoisuus, nopeus, hullunkurisuus!

MIKRO TYTÖT

Mikrotytöt aloittivat vuoden hurjalla innolla uusien valmentajien Jennin ja Eevan kanssa. Jo vuoden pelannut 08 ikäluokka sai seurakseen ison joukon koripallon syksyllä aloittaneita uusia pelaajia. Nyt myös 09 syntyneet liittyivät minityttöihin ja meitä on ollut treeneissä välillä jopa 16, mahdollava! Syksyllä lähdettiin opettelemaan koripallon saloja ja kertaamaan lay upit ja peli kuntoon. Treeneissä on ollut hauska meininki ja naurua on mukaan mahtunut vaikka tosissaan ollaan myös treenattu.

Joukkue lähti myös heti testaamaan taitojaan alueen 3. divi-

sioonaan ja monen ihka ensimmäiset pelit ja korit nähtiin näissä peleissä. Sarjassa oli kuitenkin vastassa selkeästi kokeneempia joukkueita ja se näkyi tuloksissa. Keväällä sarja muovautui tasaisemmaksi ja joukkue pääsi kuin pääsikin upeiden voittojen makuun. Hurjaa kehitystä on ollut näkyvissä jokaisessa työssä koko kauden ajan ja joukkueena ollaan pelattu jokaisessa pelissä. Maaliskuussa pääsi joukkue kokemaan yön yli kestäneen turnauksen, kun suuntasimme Perniön Pikkujätti turnaukseen. Jännittävien pelien lisäksi oli turnaus tytöille hieno kokemus ja kaikki olivat hymyissä suin

viikonlopun jälkeen. Saatiinhan oma diskokin järjestettyä.

Valmentajat haluavat kiittää mahtavia huoltojoukkoja, jotka ovat olleet peleissä pitämässä buffettia ja pöytäkirjaa. Erityiskiitos Perniön huoltotiimille, sekä jojolle onnistuneesta kaudesta! Nämä tytöt pääsevät tällä asenteella vielä pitkälle!

Tehokaksikko kiittää,
Eeva ja Jenni

PALKITTAVAT

IINA SIMELL

- Vuoden pistehai

LILJA JÄPPINEN

- Vuoden Tsemppari

MIKRO POJAT

Sykin mikropojissa pelaa melkein 30 innokasta palloilijaa. Mikroissa noin puolet on 2008 syntyneitä ja puolet 2009, ja onpa mukana muutama kymppikin!

Syksyllä porukkaan liittyi suuri joukko uusia innokkaita pelaajia ja joukkue on kasvanut tasaisesti vielä pitkin vuotta. Harjoituksissa iso joukko on mahdollisuuksien mukaan jaettu puoliksi tai pienempiin ryhmiin, jotta kaikki ovat saaneet harjoitella omien taitojensa mukaisesti. Tämän on mahdollistanut kolmen valmentajan ahkera puurtaminen ja poikien hieno motivoituminen kuunte-

lemaan ohjeita ja keskittymään harjoitteluun!

Joukkue on pelannut eteläisen alueen kakkos- ja kolmosdivaria mukavalla menestyksellä. Kauteen on mahtunut hienoja pelejä ja poikien taidot ovat kasvaneet hurjasti. Keväällä nähtiin jo upeaa joukkuepelaamista, hienoja syöttöjä, nättejä koreja ja yhdessä onnistumista! Hyvä pojat! Tammikuussa osallistuttiin Ricoh-turnaukseen, joka oli kiva yhteinen kokemus.

On ollut hienoa seurata poikien edistymistä ja varsinkin pelaamisen iloa!

Kiitos mahtaville valmentajille Matiakselle, Joonatanille ja

Klausille hyvästä työstä! Kiitos myös kaikille vanhemmillemme kускаamisesta, kannustamisesta ja hyvästä taustameiningistä! Syksyllä jatketaan ja kesällä on onneksi Sykin kivat leirit!

PALKITTAVAT

TIM RAUTAVAARA

- Pippurinen poika, joka huomio myös muut. Kapteeniainesta.

TUUKKA WINQVIST

- Tuulennopea ja ennakkoluuloton väkkärä, joka ei pelkää isompiaan.

MINI TYTÖT

Syksy oli minityttöille uusien tuulien ja muutosten aikaa, kun valmennuspuikkoihin astuivat Pakilan Visasta Sykkiin siirtyneet Sanna ja Susan ja samalla -06 ja -07 ikäluokat yhdistyivät yhdeksi minityttöjen joukkueeksi. Syksy menikin pitkälti uuteen tutustumisessa niin pelaajien kuin valmentajien osalta. Joukkuehenkeä pyrittiin luomaan sekä treeneissä ja peleissä että parkettien ulkopuolella esimerkiksi yhteisen joukkueillan ja pikkujoulujen merkeissä.

Tutustumisen lomassa ehdittiin pelata koripalloakin - paljon! Kausi alkoi tutulla Tallink-turnauksella, johon jouk-

ku osallistui kahdella joukkueella. Turnaus oli kovatasoinen ja kovasta taistelusta, useista tiukoista otteluista sekä yhdestä fun-sarjan voitosta huolimatta jäivät molemmat joukkueet omista sarjoista häntäpäähän. Vaikkei voittoa päästyäkään juhlimaan kuin kerran, piti turnaus sisällään useita hienoja onnistumisia ja oli hyvä alku kauteen. Pelaajat saatiin takaisin kesälaitumilta koripalloilun pariin ja valmentajat saivat kartoitettua, mitä kaikkea tulevalle kaudella tulisikaan harjoitella.

Minityttöjen joukkue osallistui kolmeen sarjaan niin syksyllä kuin keväälläkin, joukkueen pelatessa -07 2div. -06 1 div. sekä -06 3div. sarjoja. 3 divisioonan pelien tasot vaihtelivat hurjasti. Toisinaan pelattiin tasaisia pelejä ja välillä vastustajat olivat Sykin tyttöjä selvästi taitavampia. Sarjasta napattiin kuitenkin muutama hieno voitto, ja häviöissäkin peleissä nähtiin uskomatonta taistelua ja onnistuneita suorituksia. -07 2div. oli sarjoista kaikkein tasaisin: pe-

tä tuli milloin makeita voittoja, milloin tasaisia vääntöjä, joista voitot kääntyivät kauden aikana puolin ja toisin, kuin muutama selvempi tappiokin. 1. divisioonan pelit puolestaan olivat odotetun kovia. Vastustajat olivat hyvin taitavia, mutta niin olivat Sykin tyttökkin. Sarjasta napattiin yhteensä kolme voittoa eivätkä Sykin tyttöt päästäneet vastustajiaan helpolla niissäkään peleissä, jotka kääntyivät lopulta tappioiksi.

Joukkue harjoitteli innokkaasti koko kauden ja uusia taitoja ja oppeja karttui niin jokaiselle yksilölle kuin joukkueena yleisestikin. Kauden aikana otettiin myös uusia harjoittelumuotoja käyttöön. Syksyllä alettiin lenkkeillä ennen treenejä, ja minitytöt lenkkeilivätkin reippaasti läpi talven. Lenkkien lisäksi joukkue pääsi tekemään kerran viikossa GOS-treenejä, joka monipuolista harjoittelua ja tuki hienolla tavalla myös koripallon lajitaitojen oppimista.

Pitkän harjoittelu- ja pelikauden jälkeen edessä on vielä

kauden huipennus ennen kesäharjoittelun aloittamista, kun joukkue ottaa suunnaksi Tallinnassa pelattavan Tallinn nord cupin. Kyseessä on joukkueen ensimmäinen ulkomaanturnaus ja sinnekin lähdetään kolmella kokoonpanolla. Edessä onkin varmasti varsin unohtumaton turnausmatka!

PALKITTAVAT

IA PARVIAINEN

- Kauden kehittyjä

IIDA HARJU

- Kova treenimotivaatio

MINI POJAT

Minipoikien kausi alkoi hyvällä pöhinällä syyskuussa, kun treenit pyörähtivät käyntiin Haagan ala-asteella. Saimme joukkueeseemme kolme uutta valmentajaa, Matiaksen, Joonatanin ja Klausin, jotka ovat pitäneet huolen siitä, että treeneissä on hikoiltu, opittu uusia peli- ja perusliikuntataitoja ja ennen kaikkea toimimaan ryhmänä.

Minipojat ovat pelanneet kuluneella kaudella 2.divaria ja mukaan on mahtunut makoisia voittoja sekä niitä niiiiiniin hiljalla tulleita häviöitä. Voi sitä riemua, kun pojat vetivät ensimmäistä kertaa uudet ja ikiomat

pelivermeet päälleen ja ottivat makoisen voiton Porvoossa. Oli ko kyse sitten uusista peliasuista tai jostain muusta, niin ”hunajata, hunajata” se kuitenkin oli pojille!

Olemme järjestäneet kauden aikana kuusi kotipeliä ja kiitos ja kumarrus pelien järjestelyjen onnistumisesta kuuluu aktiivisille vanhemmille, kummeille ja kummin kaimoille. Välillä on ollut veivit hukassa ja joskus jotain muutakin, mutta aina on pelit saatu pelattua. Monet pannut on myös keitetty kahvia, leivottu pullaa ja mokkapaloja sekä parannettu maailmaa kentän laidalla.

Eihän se vuosi pelkkää treenamista ole ollut. Marraskuussa isänpäivän kunniaksi järjestimme isät-pojat koripallo-ottelun Haagan ala-asteella, jossa isät pääsivät ottamaan mittaa pojistaan. Saimme peliin myös yllätysvieraan, Seagullsin Timi Heinosen, joka oli pojille unohtumaton kokemus. Joulukuussa pidimme pikkujoulut ja syyskauden päättäjaiset Talin ten-

niskeskuksessa. Tennis Hedman Oy kutsui joukkueemme pelamaan tennistä ja järjesti pojille sekä kentät että valmentajat ohjaamaan tenniksen saloihin. Jälkipelit pidettiin tenniskeskuksen kerhuhuoneella herkutellen ja korisaiheisen tietovisan merkeissä.

Minipojat osallistuivat tammi-kuussa Hops for kids -koripallotapahtumaan Laajasalossa ja Ricoh-turnaukseen Vantaalla. Helmikuussa kävimme porukalla katsomassa Seagullsin peliä Kisahallissa. Huhtikuussa fysioterapeutti Jarkko Aho piti minipojille toiminnallisen lihahuolto- ja venyttelyharjoituksen, josta sekä pojat että vanhemmat ammensivat tärkeää tietoa ja oppia.

Äitienpäivän lähestyessä minipojat ovat heittäneet korisshaasteen myös äideille. Järjestämme äidit-pojat koripallo-ottelun Sykillä ja katsotaan miten mammojen käy... Viimeisenä, mutta ei kuitenkaan vähäisempänä, pidämme kauan ja hartaasti odotetut kevätkauden

päättäjaiset toukokuussa pompupujen merkeissä trampoliinipuisto Rushissa. Tästä on hyvä pomppia ja pomputella kohti kesää.

Aloitimme kauden hyvällä pöhinällä ja hyvällä pöhinällä jatkamme uutta kautta kohti.

PALKITTAVAT

LAURI LASTIKKA

- Pelaa ja treenaa täysillä, kolhut ei haittaa!

NIKLAS NUMMELA

- Positiivinen asenne, hyvän ilmapiirin luoja

C POJAT

C-poikien syksy starttasi edellisvuosien tapaan Tallink-turnauksella fun-sarjassa, josta kotiin tuotiin kultamitalit. Varsinaiseen sarjakautteen lähdettiin intoa puhkuen: töölöläisillä futaaajilla vahvistunut joukkue pelasi 05-poikien 2. divaria ja ehkä hieman uhkarohkeasti Sykin neljän 04-syntyneen pojan kanssa c-poikien (04) SM-karsintaa. Jälkimmäisestä seikkailusta ei jäänyt juuri positiivisia kokemuksia ja avainpelaajan paha loukkaantuminen juuri sarjakauden alla vei lähes kaikki pelit lähinnä selviytymis-taisteluiksi. Marraskuussa osallistuttiin Tykkimäki-turnauk-

seen. Joukkueen pikkujouluja vietettiin dinnerillä Chicosisa jäsien jälkeen kannustamalla Seagullseja kotipelissä Kisahallilla.

Joululoma päätettiin Salossa AND1-turnaukseen. Yhtään suunniteltua turnausta ei ole tällä kaudella tarvinnut peruuttaa vähäisen pelaajamäärän vuoksi. Rajoittavampi tekijä on ollut mukana matkaavien aikuisten jaksaminen.

Keväällä palattiin pelaamaan 05-syntyneiden 1. ja 3. divareita, joista jälkimmäisessä vähemmän pelanneille tarjoutui mahdollisuus ottaa uudenlaista roolia. Korvaavia pelaajia toki löytyi 3. divarin matseihinkin, itse asiassa kyse oli enemmänkin runsauden pulasta. 3. divarin aluefinaaleissa tunnin ja kolmen vartin taistelussa mukaan lähti hopeamitalit niukalla jatkoaikatappioilla. Vaikka 1. divarissa saatiin edel-

lisvuoden tapaan vain yksi voitto, niin piste-erot olivat kaventuneet vuodessa merkittävästi Sykin c-poikien hyväksi. Muutaman pisteen tappioita niistä oli tällä kaudella viisi.

Kausi on pelaajakehityksen ja joukkueen yhteishengen kannalta ollut loistava, josta kiitoksen saavat chief coach Tomppa, apuvalmentajat Pena ja Nikko sekä Tomppa senior (Uotila), joka on tarjonnut valmentaja-apuja turnauksissa, treeneissä sekä välillä myös sarjapeleissä. Toukokuussa pelataan vielä JBT-turnauksessa ja tällä kertaa päästään Kaarinan sijasta lopulta Turkuun, josta joukkueen kuskit ovat enemmän kuin mielissään.

Seuraavaan kauteen tavoitteena on lähteä entistä vahvempina. Tavoitteiden täyttymiseksi, ja kehittymisen jatkamiseksi tarvitaan aktiivista kesäharjoittelua.

Uusi kausi käynnistetään vauhdikkaasti osallistumalla Delfin ja Tallink-turnauksiin sekä joukkueen ensimmäiseen ulkomaan turnaukseen Viron Rakveressa.

PALKITTAVAT

HUUGO ANTONEN

- kehittynein pelaaja

AALTO RÄISÄNEN

- vuoden tulokas

B POJAT

B-poikien iso joukko vahvistui syksyllä melkein kymmenellä uudella pelaajalla, jotka toivotettiin lämpimästi tervetulleiksi porukkaan. Joukkue jaettiin tuttuun tapaan kahteen harjoitteluryhmään, jotta kaikki saavat mielekästä treeniä.

B-pojat pelasivat eteläisen alueen ykkös-, kakkos- ja kolmosdivaria, mikä takasi jokaiselle pelaajalle tarpeeksi peliaikaa oikealla tasolla. Hyvät esitykset sekä yhtenäinen pelitapa kaikissa divareissa toivat palkinnoksi kaksi aluefinaalipaikkaa keväälle. Kilpailullisempien poikien kanssa aloitettiin SM-urakka heti kauden alussa. Porukka hitsau-

tui nopeasti yhteen ja päästiin hiomaan pelitapaa ja henkilökohtaisia taitoja. SM-kotikarsinnat tulivat nopeasti eteen syyskuun lopussa, mistä selvitettiin hienosti kahdella voitolla itse sarjaan. Syksy kuljettiin pitkälti voitosta voittoon ja joulutauolla pidettiin sarjan kakkospaikkaa hallussa.

Vuoden aikana 2003 syntyneet pojat pelasivat Itä-Euroopan EYBL:n 1. divaria. Turnaukset veivät joukkuetta syksyllä Riikaan, Klaipeidaan ja pääsiäisenä Vilnaan. 2002 syntyneet pelasivat Keski-Euroopan EYBL:ää ja kävivät syksyllä Unkarin Szolnockissa ja keväällä Prahassa. Kv-pelit toimivat edelleen loistavan ympäristönä pelinopeuden ja -kovuuden opettelussa. Vaikka voittoja ei kummassakaan EYBL:ssä montaa tullut, pelit olivat todella kovia ja opettavaisia ja jengi hitsautui aina vain tiukemmin yhteen. Tämä yhteishenki näkyy, tuntuu ja kantaa. Tammikuussa vierailtiin yhdellä joukkueella naapurissa Puhun järjestämässä

Ricoh-turnauksessa. Huhtikuussa SM-porukka pääsi pudotuspeleihin kolmantena, mikä tarkoitti välierävastustajaksi Äänekosken Huimaa. Ensimmäinen ottelu pelattiin Laukaalla, mistä uskomattoman taistelun jälkeen kotimatikalle päästiin kolmen pisteen voitto mukana ja seuraavan päivän voitto kotona toisi Sykki:lle sen historian ensimmäisen finaali-paikan. Kotona voitto irtosi myös kolmella pisteellä, mikä tarkoitti, että pojat pääsisivät finaaliin pelaamaan suomenmestaruudesta Honkaa vastaan.

Ensimmäisen finaali-tappion jälkeen Sykki B-pojat antoivat kaikkensa MYK:illä pelatussa toisessa finaaliin, missä Honka oli mielettömän loppukirin jälkeen kuitenkin parempi jatkoajalla 93-99. Kaulaan pudotettu Sykki ry:n ensimmäinen SM-hopea kirkastuu varmasti ajan myötä, vaikka pettymys oli hienon kauden jälkeen hetkellisesti suuri. B-poikien menestys on inspiroinut myös pienempiä pelaajia, joita on näkynyt kiitettävästi

joukkueen kotipelien katsomossa! Mahtavaa Sykki-henkeä!! Sykki-henki tiivistyi SM-mitalipeleissä, kun katsomoon saapui vanhoja pelaajia ja seuran aktiiveja, eri ikäisiä junnuja perheineen sekä pelaajien ja valmentajien omia tukijoukkoja. Jotain meidän meiningistä kertoo myös se, että yleisössä oli myös paljon muiden seurojen junnuja kannustamassa Sykkiä. Kavereita seurarajojen yli!

Suurkiitos mahtavat valmentajat Kele, Pauli, Antti ja fyysikkavalmentajana toiminut Jarkko! Teette uskomattoman hienoa työtä! Erikseen kiitos Kris-kelle, joka keskittyy ensi kaudella valmentamaan korisliigaan kivunnutta Kaarinan Uraa. Iso kiitos, olet kulkenut mahtavan matkan tämän joukkueen kanssa! Toivotamme onnea uusiin haasteisiin!

Kiitos myös vanhemmille väsymättömästä kannustuksesta, kahvinkeitosta, toimituksesta ja mahtavasta yhteishen-gestä!

PALKITTAVAT

MIKKO TRIPAKIS

3. divisioona – Vuoden tulokas

HENRI VILENIUS

2. divisioona
– Esimerkillinen harjoittelija

LASSI HIILINEN

1. divisioona – Joukkuepelaaja

JOONAS HYÖKYRANTA

SM-sarja – Vuoden kehittynein

B-POJAT REISSAA...

Päättäneellä kaudella SYK:in urheiluhallin parkettiongelmat jatkuivat lattian rikkoonuttua jo toistamiseen vuoden sisällä. Ratkaisuksi kuitenkin löytyi monelle seuran talkoolaiselle tuttu Koripalloliit-

ton entinen siirtoparketti, jonka SYK vuokrasi kevään ajaksi. Vahvassa Sykki-hengessä se saatiin tammikuussa asennettua seuran talkoovoimin rikkoonuneen parketin päälle. Kevään sarjapelit pelattiin lähes alkupu-

räisen suunnitelman mukaisesti. Vapun jälkeen siirtoparketti purettiin taas porukalla, jotta varsinainen lattiaremontti pääsisi heti alkamaan. Kiitokset koko talkooväelle! Toivottavasti pohjakosketus on nyt

SYKin urheiluhallin osalta ohi-tettu ja jo loppukesästä päästäisiin treenaamaan takaisin kotisaliin upouudelle ja kestäväälle korisparketille.

A POJAT

Sykyssä kokeiltiin tällä kaudella, ensimmäistä kertaa vuosi-kausiin, seuran kokonaan omaa A-poikaprojektia. Rungon muodostivat 2000-2001-syntyneet Sykki-raustaiset pelaajat. Kun paikkaa valtakunnallisiin sarjoihin ei syksyn karsintojen myötä siunaantunut, pelasi joukkue kauden alueen 1. ja 2. divareissa.

Edesottamukset peleissä olivat kauden aikana moneen kertaan verrannollisia siihen, miten paljon treeneissä kävi porukkaa. Välillä osanottoa verottivat opiskelut ja vapaa-ajan muut kiireet, ja kevätpuolella joukkuetta koetteli käsittämätön loukkaantumisten kierre. Tämä supisti

pelaajaringin hyvin rajalliseksi. Suppeasta materiaalista huolimatta, joukkue väläytteli kauden aikana ajoittain varsin lennokkailla esityksillä ja haki maukkaita voittoja sekä ykkös-että kakkosdivareissa. Jokainen tapahtuma saatiin myös lopulta vedettyä läpi. Joukkueen pelaajat kävivät myös kauden aikana

esiintymässä Sykin kaikkien miesten joukkueiden riveissä.

Kausi päätettiin 2. divarin aluefinaaleihin Espoossa. Valmennus ja joukkueenjohto kiittävät pelaajia sekä vanhempia tästä kaudesta!

PALKITTAVAT

EEMELI MIETTINEN

– vastuunkantaja

JIRI SIMELL

– kehittynein pelaaja

SYKKI UNIFIED

Sykin Unified-tiimin kokoonpano muuttui heti kauden alussa kun Simo ja Miika siirtyivät Honkaan ja sen myötä vaativampiin sarjoihin. Miehet ovat kotiutuneet hyvin ja siitä olemme kaikki iloisia. Saimme riveihimme myös uusia pelaajia, tervetuloa Saara ja keväällä aloittanut Tomi.

Joukkueen luottopelaajina jatkoivat Aapo, Elisa, Ella, Emmie, Maikku, Max, Mimosa, Pauliina, Pyry, Jerry, Samuel ja Joel. Partnereina loistivat Arnas, Ida, Ella M., Osku ja Tomi ja valmentajina jatkoivat loistavat Jussi ja Mari. Jojo Johannakin päästettiin välillä treenaamaan

ja pelaamaan joukkueen kanssa. Meillä on oikea Dream Team! Sopivaksi sarjaksi löytyi III divisioona, jossa vastustajina olivat PuHu Musta, Pyrintö ja Honka WG. Kauden aloitusturnaus pelattiin Pähkinärinteen koululla Vantaalla lokakuussa.

Tahti oli kovaa ja uudistunut joukkue haki vielä pelifilistä. Seuraavassa turnauksessa Sammon lukiossa oli jo parempi svengi, mutta tiukasta väännöstä huolimatta voittoja ei saatu vielä kotiin viemisiksi.

Kotiturnaus SYK:lla toi voiton jo yhden korin päähän! Honkahallissa ja Kisakallion Susi Training Centerissä alkoi jo kausi painaa jaloissa. Pelit pelattiin hyvällä sykkeellä loppuun saakka, mutta voitto jäi tällä kaudella saamatta. Vaan ei hätää! Keväällä saimme joukkueeseen uuden, nopean nuoren miehen, Tomin.

Harjoitukset ovat jatkuneet yhtä hauskoina ja innostavina kuin ennenkin. Hyvin ansaitun kesäloman jälkeen alkaa uusi kausi

vanhojen ja toivottavasti myös uusien kavereiden kanssa. Tervetuloa mukaan!

PALKITTAVAT

MIMOSA JA PAULIINA

– Tsempparipalkinto

NAISET 1

Tuttu Eteläisen Alueen 2-divari odotti taas, tällä kertaa tosin pitkästä aikaa joukkueessa oli mukana myös juni-oripelaajia. Koko kauden aikana ei oikein onnistuttu nostamaan pelillistä tasoa aiemman kauden tasolle. Perustaso riitti kuitenkin 5. sijaan. Ensi kaudella toivottavasti taas pystytään paremmin taistelemaan myös aivan sarjan kärkisijoituksista.

PALKITTAVAT

SALLA AUTIO

– Vuoden pelaaja

MERI KANKKUNEN

– Vuoden tulokas

SENRITAS

Senoritas jatkoi pelejään Eteläisen alueen 3-divarissa. Pelaajia tuntui syksyllä olevan reservissä jo melkein yhtä paljon kuin kokoonpanossa, mutta onneksi jälleen saatiin pari pelaajaa takaisin koriksen pariin pitkäkköltä tauolta. Syksyllä pelattiin juuri sen verran hyvin, että päästiin ylimpään jatkosarjaan kevääksi. Siellä vastus oli totutun kovaa, ja välillä olisi ollut tarpeen saada muutama vaihtopelaaja enemmän paikalle. Mutta vaikka ei aina voi voittaa niin silti koris voi olla hauskaa.

PALKITTAVAT

EMMI TURANLAHTI

– Vuoden seniorita

INKA JA VILMA

– Vuoden come-back

SYKKI SENIORS

Kesäharjoittelussa oli tämän kauden alkajaisiksi keskitytty kaikkeen muuhun kuin lajiharjoitteluun, mistä johtuen alkukauden saldo oli murheellinen: 3 voittoa säesti yhtä monta tappiota. Pikkujoulusaunan alkaessa hämmöttää löytyi isompi vaihe silmään ja tuttu peliilo, joka kantoikin koko kauden loppuun asti. Loppusyksy ja kevät rallateltiin saldolla 12-2, tappiotkin olivat erittäin niukkoja ja vieläpä SYK:n paroktimurheiden takia muualle siirretyistä kotipeleistä. All in all, kevään päätteeksi oli taasen tarkoitus kolkutella Sarjojen Sarjan portteja April Madnessin merkeissä, mutta kabinetti-

päätöksellä portti aukesi ilman yhtään hikipisaraa! Niinpä Seniors palaa parrasvaloihin 5 vuoden tauon jälkeen ja lähtee ensi kaudella haastamaan vastustajia M2D:hen.

Yksimielinen MVP-pysti menee Axun fajialle, joka hoiti pyyteettömästi toimitsijan hommia koko kauden. Iso kiitos!

SYKKI 71

Perinteikäs miesten joukkue haki vauhtia 5-divarista, mihin lähetettiin voimalla 7 takamiehen. Hienosti saatiin junnuja avuksi ja jälleen opittiin voittamaan tiukkojakin pelejä.

Ehkäpä muutamalla sisäpelaajalla höystettynä ensi kaudella taas nousu edessä.

SYKKI HUNKS

Sytkki Hunks varmisti alkukaudesta vahvalla kabinettipelillään paikan kivenkovassa miesten IV-divarissa. Pelillisesti Hunks todistikin kuuluvansa kyseiseen sarjaan vakaasti olemalla vastustajien pelote ja voittamalla 9 vuoden 20 ottelustaan. Lopullinen sijoitus olikin vahvaa keskikastia: 5.

Erityisesti vuoden 2016–2017 Hunksit tullaan muistamaan kovaa pelaavana vastustajien kauhujoukkueena, jossa

ratkaisijaksi saattaa nousta kuka tahansa. Ensi kaudella joukkuetta vahvistetaan muutamalla lisähankinnalla, ja mahdollisuudet on vaikka mihin!

PALKITTAVAT

WILLE-MATTI TAXELL

– Axel Fowley Dedication Award

SAMUEL SÖDERSTRÖM

– Jaakko Niskanen Trophy (MVP)

Tämä porukka se vain jaksaa. Ei sellaista perjantaita, etteikö nähtäisi Pitäjänmäellä ja todettaisi, ettei viikonloppu oikein ala, ellei ensin pääse pelaamaan.

Pitäkää vain juniorit meitä vanhoina. Oikeassahan te olette.

Ylläytitekös muuten siitä tiedosta, että vauhti entisten nuorten treeneissä on kasvanut ja muutaman kerran satunnaisen pelaajan jalkojen on nähty olevan yhtä aikaa ilmassa.

Totta puhuen tämä johtuu siitä, että porukkaan on liittynyt nuorempaa väkeä, joille kevyt liike on, ainakin paikkapuolustuksen nimiin vannovien vanhempien mielestä, ikävä hyve.

Valttu on hieno esimerkki sellaisista keltanokista. Hän on liittynyt porukkaan viimeisenä, mutta hienosti solahtanut mukaan ja käy jo vanhasta konkarista.

Hän muuten ensin syöttää, sitten liikkuu ripeästi tehden itsensä vapaaksi ja upottaa takaisin saamansa pallon prosentilla, jota matikanopettajienkin on vaikea ymmärtää.

Jo pitempään mukana olleista Eetu kuuluu samaan kastiin. Edellä mainitun lisäksi poikia yhdistää tyylikkyys ja liikkeen eleganssi.

Samaan porukkaan voi lukea Mikko kakkosen, silloin kuin hän ehtii golfreissuiltaan upottamaan palloa sukkaan.

Mikko ykkönen ja Harri taas ovat työmiehiä kaikkein kovimmasta päästä. Yritys on kummallakin rajua, ratkaisut älykkäitä ja takalistot sopivan luisia. Mielellään pelaa kumman tahansa joukkueessa.

Sama pätee Anttiin. Hänen karhumaista syleilyään välttää yhtä mielellään kuin ihailee hänen askeltaan korin alla ennen

kuin hän nostaa pallon vastustamattomasti koriin.

Heikki ja Leokin ovat kovia korin alla. Lisäksi kumpi tahansa pystyy ratkaisuun myös kauempaa. Heikin ranne on rento ja Leon kevään korvilla eloon heräävä käärmeheitto jo elävä legenda.

Nisse taas on vastustajana perin ikävä, mutta joukkuekaverina parasta mahdollista A-luokkaa. Pinna ei petä koskaan, eikä muuten kuntokaan. Maratoonariksi kyseessä on ihmehen nopea kaveri.

Panu perustaa touhunsa ove-luuteen ja hienoon heittoon, samoin Ilkka ja Sakkekin, jonka kolmonen uppoaa hienosti, kunhan sitä voi ensin kokeilla tarpeeksi monta kertaa.

David on hieno jokapaikanhöylä, aina kun ehtii Suomeen. Tessaa on joukkoon kaivattu ja kyllä hänen come backiin uskotaankin. Onnistuihan se Masil-takin ja Raijalta kevätkauden lyhentäneen loukkaantumisen jälkeen.

Kun Outi ja Code tulevat

mukaan, syke kiihtyy. Samoin käy, kun Maria nappaa pallon tuplasti isommalta mieheltä. Usein hän syöttää sen Susannalle, joka nostaa lempipaikaltaan vastustamattoman pisteet, yritipä kuka vain aiheuttaa häiriötä suoritukseen.

Tiina pelaa maajoukkueessa. Meidän mielestämme syynä on oppi, jota annamme hänelle perjantaisin. Totuus saattaa olla toisenlainen. Ehkä olemme matkan varrella oppineet jotain juuri siksi, että hän on kärsivällisesti jaksanut neuvoa ja kannustaa.

Vanhukset, mukaan mahtuu. Tervetuloa! Tarvitaan vain ripaus intoa ja hurttia huumoria. Kummastakin on hyötyä tässä porukassa.

PALKITTAVAT

NISSE, sprinttikykyinen kuntoihme, kerran luulimme hänen hikoilevan, mutta vesipullosta olikin vain roiskahtanut pari tippaa hänen paidalleen

SUSANNA, asenne ja viimeistelykyky kovaa tasoa, tulee treeneihin mökiltäkin

PUUMAT

– joukkueessa pelasi sekä vanhoja konkareita että uusia vahvistuksia. Isälahmasta Pyrintöläisiin kaikki ovat olleet tervehdelleitä. Kesätauolla Puumajen-

gi tulee panostamaan ansaitusti lepoon, mutta syksyllä toimintamme jatkuu vähintään yhtä virkeänä kuin tähänkin asti!

Sykin Puumajengi jatkoi kaudella 2017-18 tottua rennon rempseää toimintaansa. Treenit Puumilla oli Marin johdolla kerran viikossa Pitskussa. Näissä tiistai-iltojen kohtaamisissa päästiin kauden aikana nauttimaan uskomattoman atleetisten urheilusuoritusten lisäksi heittäytymisestä, herskyvästä huumorista sekä hyvästä urheiluhengestä.

Koripallollisesti kausi oli myös menestys – joukkueestamme suurin osa oppi tekemään Lay Upin, ensi kauden tavoitteena on ottaa tämä haastava askelsarja osaksi ottelu pelikirjaamme. Puumien kokoonpano on kauden aikana ollut kirjava

LÄRKANIN JENGI

Sykin nuorin aikuisjoukkue on Kelen (ja vähän Tiinan-kin) koutsaama Lärkanin jengi. Kokoonpano on hakenut muutoaan pitkin kautta, mutta melkein aina on treenit saatu pidettyä ja pelitkin pystyyn. Kehitys on ollut huimaa ja meno vauhdikasta. Valmentajat ovat välillä pyöritelleet silmiään kehityksen vauhdille – osa pelaajista ei ole koskaan ennen pelannut, mutta sitä ei kyllä uskoisi!

Kauden päätteeksi ystävyysottelu Puumia vastaan. Lopputuloksesta emme vielä julkaisun painoon mennessä tiedä, mutta hauskaa takuulla oli!

SYKKI- LÄISTEN URA NOUSUSSA

Kaarinalainen Ura Basket juhli menneen koriskauden päätteeksi miesten 1DA:n mestaruutta. Joukkueessa vaihtuivat kolme tuttua sykkiläistä; pelaajat Eero Sahlberg ja Trey Niemi, sekä päävalmentaja Kristian Palotie.

"Allekirjoitin viime kesänä neljän vuoden sopimuksen Ura Basketin kanssa, joka oli asetta-

nut tavoitteeksi nousta Korisliigaan vuoteen 2021 mennessä. Saimme kuitenkin niin kollektiivisen ja epäitsekään ryhmän täksi kaudeksi kasattua, että tavoite täyttyi jo ensimmäisen kauden päätteeksi. Eli lopputuloksena M1DA -mestaruus ja Korisliiga -paikka", kertoo Kristian Palotie, 30. Joukkuepelaamisen vahvasta merkityksestä kertoo erityisesti yksi tilasto. "Kauden aikana rikoimme useita ennätyksiä, joista joukkuetta kuvaavin oli kaikkien aikojen divisioonaennätys koriinjohtaneissa syötöissä ottelua kohden (20,97)", Palotie hehkuttaa.

MUTTA MITEN "KRISKE" ON YLIPÄÄTTÄÄN PÄÄTNYNYT KORISVALMENTAJAKSI?

"Koripallo alkoi pikkuhiljaa valata elämäni ja olin vuoden toiminut Euroliiga- sekä MM-selostajana ja aloin pohtimaan alkukesästä 2011, että haluaisin

alkaa valmentamaan. Kuin tilauksesta, Tomppa kysyi minulta, mikäli valmennus kiinnostaisi. Lähdin tottakai innolla mukaan Sykin -96 & -97 -ikäluokkien B-poikien valmennusstaffiin", Palotie muistelee ja jatkaa: "Tässä kohtaa luulin - omaan persoonaani uskollisena - tietäväni koripallosta kaiken ja olevani välittömästi poikkeuksellinen valmentaja. Nyt suoraan sanottuna hävettää, kuinka tietämätön silloin olinkaan. Onneksi niistä ajoista on opittu ja kasvettu paljon, mutta jäljellä olevat matkat on huomattavasti pidempi kuin, mikä tähän asti kuljettu."

MITKÄ OVAT COACH PALOTIEN TAVOITTEITA VALMENTAJANA?

"Pakko sanoa, että ajattelin vielä vuosi tai pari sitten tätä kysymystä paljon enemmän. Nyt suoraan sanoen on jotenkin tämä kysymys jäänyt taka-alalle. Totta kai olisi unelmien täyt-

tymys toimia joskus päävalmentajana nuorten tai aikuisten maajoukkueetasolla tai päästä kokemaan NCAA:n tai miksei jopa NBA:n koripalloympäristöä", Palotie kertoo ja palaa tähän päivään: "Yhä vähemmän pohdin kuitenkaan enää tulevaa vaan oikeastaan suurin tavoitteeni valmentajana on niin sanotusti "seuraava tilanne." Useimmiten se tarkoittaa seuraavia harjoituksia tai ottelua. Tähän aikaan vuodesta se tarkoittaa seuraavaa projektia, eli joukkueen kasamista ja kausisuunnitelman laatimista."

Yksi joukkueen tärkeimmistä pelaajista oli Eero Sahlberg, 27. Eero saapui Kaarinaan Palotien vanavedessä, kaksikon juhlistua edellisellä kaudella M1DB:n mestaruutta Vantaalla. "Ensimmäinen kausi Urassa oli hyvin antoisa, sekä koripalloilullisen nautinnon ja menestyksen, että yleisen meiningin suhteen. Jos ajattelee täydellistä pelikautta 1.divarissa, niin tämä oli juuri

sellainen", Eero sanoo omaan positiiviseen tyyliinsä.

MITEN SYKKI LINKITTYY EERON PELAAJURAAN?

"Olen pelannut pikkupojasta asti korista. Oikeanlainen pallo ja tarkoituksenmukainen koriksen harjoittelu alkoi kuitenkin minulla vasta Sykissä, johon tulini pelaamaan A-poi-kana. Siitä asti olen halunnut kehittää itseäni pelaajana", Eero kertoo.

Sahlbergilla on kokemusta pelaamisesta eri sarjatasoilla ja erilaisissa joukkueissa. Korisuransa seuraavan tavoitteen hän linjaa hyvin selkeästi. "Suomen mestaruus", päättää Eero. Ura Basketin riveissä pelasi myös Sykki-kasvatti Trey Niemi, 20. Sekä Palotie että Sahlberg näkevät Niemen ottaneen isoja askelia: "Trey miehityi kauden aikana paljon pelaajana ja ihmisenä. On upeaa nähdä, miten hän ottaa roolia jo tällä

sarjatasolla". Lopuksi vielä Krisken ja Eeron terveiset Sykki-junnuille: "Nauttikaa kesästä ja menkää kannustamaan Susijengiä!"

TL

SARANA NARISEE

Jälleen alkaa kausi olla paketissa. Eihän siitä ole kuin hetki, kun jännättiin Susijengin taivalta koriksen EM-kisoissa.

Rospuutto, marraskuun säkkipimeät tihkusateet ja sukat ikävästi kastelevat sohjat ovat enää hämärä muisto, kun aistit imevät kevään valoa.

Kesäloman ensimmäiset värinät alkavat kutitella vatsanpohjassa. Aika on taas kulu-
nut kuin siivillä, kun on saanut nauttia koripallotalvesta.

Sykillle vuosi oli taas kerran hyvä. Viime vuoden kultaiset C-pojat kasvoivat, ja heistä tuli B-poikia. Meno säilyi silti entisenä.

Heti napsahti uuden ikäluokan SM-hopeaa. Melkoinen saavutus korttelijengiltä.

Muutenkin ryhmä on kasvanut. Kaikkiaan porukka koostuu lähes 50 pelimannista. Vastaavaa saa etsiä suurennuslasilla muista seuroista.

Miesten mestaruussarjan Seagullsissa pelaa jo kaksi Sykki-taustaista pelaajaa, Jumppa ja Jesper. Ensi kaudella korisliigasta sykkiläistä valmennusosaamista-kin. Urabasket kulkee eteenpäin Krisken hellässä huomassa.

Aikuisjoukkueet vahvistuivat taas yhdellä, Entisten nuorten ja Puumien lisäksi nyt löytyy repertuaarista Lärkanin jengikin. Naiset pärjäävät hyvin lukuisista äitiyslomalaisista huolimatta iki-Timon hoteissa. Miehet eli Seniors nousi kakkoseen (suun-

nitteilla on kuulemma nuorennusleikkaus ja puolustuskonseptin käyttöönotto).

Pienemmillä pelaajilla on ollut hyvä kausi Sykkiin palanneen Matiaksen siipien suojassa. Muutenkin pienten valmennukseen on satsattu. He ovat meille, kuten kaikille hyvinvoiville seuroille, olemassaolon perusta.

Silti kaikkein hienointa on se, kuinka porukka hitsautuu palasiaan suuremmaksi kokonaisuudeksi. On se vaan pieni ihme, kuinka paljon nuoret kasvavat kauden aikana joukkueena ja yksilöinäkin.

Tärkeintä nimittäin on saada eväitä elämään.

Meillä ei ole hätää siinäkään mielessä. Meidän ikioma Sykki-henkemme on vahva ja hyvät arvot ohjaavat vankasti seuran toimintaa.

Sykyssä kunnioitamme ja kannustamme toinen toisiamme. Jokainen saa toteuttaa itseään kentällä ja sen vieressä. Sillä pär-

jää hyvin tuonnempanakin.

Sykki-henki ei synny itsestään. Loppujen lopuksi me sykkiläiset ihmiset olemme sen paras tae. Siksi meitä kaikkia tarvitaan.

Tulkaa mukaan! Pelaajat, kouluttautukaa valmentajiksi, vanhemmat, ruvetkaa toimitsijoiksi tai ihan mitä vain.

Tarttukaa hihasta ja kysykää, miten voisitte osallistua. Tai katsokaa Sykin uusilta hienoilta nettisivuilta, Facebookista tai Instasta, missä milloinkin tapahtuu.

Sykki-perheeseen on helppo tulla ja siellä on hyvä olla!

SYKKI DAY CAMP ON MAHTAVA TAPA ALOITTA A KESÄLOMA!

Sykki ry on pelkästään koripalloon keskittyvä urheiluseura.

Nettisivumme ovat osoitteessa www.sykki.fi

ja löydät meidät myös **Facebookista!**

Seuran hallitus:

Aleksi Keijonen pj
Timo Hyvönen vpj
Riikka Laine-Tolonen
Riikka Liesmala
Tomas Luomanmäki
Pauli Putkonen
Tiina Sandberg

